

Apró bátorítás

Lágy az ősz is hát vond vissza kezéd.
Lágyan játszanál – gyermek. Ehhez béke kell.
Lágyan leránt e lágy talaj a nedves-szürke kő.
Lágyba süllyedek – te maradsz mert könnyedén
és felette jársz.

Lágyak a halálos sebek is: Vedd magadra golyó-
álló inged
Mielőtt átmennél kenyérért és fessd be a hajad.
Egy apró fehérégérnek is milyen lágy a teste már
Néhány órával a kísérlet után mint várták halott.

Talán sejted mennyit vet ki ránk egyetlen pillanat
Mennyi védelmünk marad itt. Játékos figyelem
miközben a tévében bemondják: a túlélés attól függ.
Valahol a boldogságból préseli ki
sötét esőjét a páncélozott ősz.

A fej görbületeiből

ügyes kivezető egy létezőbe.
Félreérthetetlen a zöld. A kolosszusok árnyékában
hermetikus versek nőnek a berlini fákon. A halált
ritkán sikerül kimondani. A hidakon örvénylik, söpri
maga előtt semmijét a szél.
Jó alkalom: hallgatni. Mennyire megvetem a többes
szám használatát. Mennyire megvetem történeteimet,
mikor kitalálom őket. A beszéd megvetésre méltó ál-
talánossága. A történet vágyik a sztorira, a sztori
száműzetésbe vonul. Lesz, ahogy van. Maradéktalanul
boldog vagyok, Mama.

ford.: Kalász Orsolya

